

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15133658>

ТРАДИЦІЇ ТА НОВАЦІЇ НАУКОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ

*А. Є. Прилуцька, канд. філос. наук, доцент, професор ХАІ,
зав. кафедри документознавства та української мови
Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»*

У сучасних умовах тотальної цифровізації соціального буття та міжнародної турбулентності нові питання-виклики постають перед усією системою гуманітарних знань.

Проблеми гарантій та захисту прав людини, значення її комунікаційної компетентності, питання загальнолюдської моралі та інформаційної етики, трансформації аксіосфери та філософії свідомості, інформаційної токсичності та екології людини потребують широкого, публічного обговорення.

Науково-методичний семінар як вид наукової комунікації є ефективним інструментом для координації та коригування дослідницьких траєкторій в координатах сучасного соціогуманітарного знання.

Формат безпосереднього спілкування дає змогу науковцям у галузі філософії, історії, культурології, соціальних комунікацій, політології, права обмінюватися ідеями та результатами досліджень, сприяє побудові жвавого діалогу та плідній співпраці.

В умовах сучасної кризи логоцентризму саме формат зустрічі, конференції, співучасті дає змогу ефективніше реагувати на проблеми, що виникають, та швидше коригувати стратегії дослідження. Крім того, комунікаційний потенціал публічної, соціально значущої події сприяє популяризації не лише результатів окремих наукових досліджень, але й науки в більш широкому розумінні – як потужного чинника формування нового культурного ландшафту суспільного життя.

XVI Міжвузівський науково-практичний семінар «Актуальні питання сучасного соціогуманітарного знання» семінар є прикладом консолідації різноманітних наукових підходів, розроблення інноваційних оптик у дослідженні соціальних явищ і процесів.

Питання філософського осягнення новітніх культурних феноменів (онлайн-комунікації, тотальної диджиталізації, штучного інтелекту тощо), трансформації особистості в кризових умовах, теорії і практики комунікативістики та інформології в контексті сучасних міжнародних реалій, модернізації бібліотечних, архівних та інформаційно-сервісних практик у формуванні інформаційного простору сучасної України традиційно зумовили міждисциплінарність форуму.

Аналіз результатів пленарного засідання дає змогу визначити основні переваги такого методу. По-перше, він забезпечує поглиблене розуміння проблеми, дає змогу дослідникам з різних галузей знань поглянути з різних ракурсів і знайти більш повне та всебічне рішення. По-друге, творчий потенціал міждисциплінарності: поєднання різних напрямків діяльності – сприяє формуванню нових векторів, практик досліджень. По-третє, надзвичайно важливим є створення комфортного простору гармонійної адаптації до змін в комунікаційній компетентності (у техніко-технологічному, аксіологічному та в екзистенційному аспектах).

Також необхідно наголосити на практичній значущості досліджень нашого семінару. Завданням семінару є не лише теоретичне осмислення, але й пошук та розробка моделей, алгоритмів, які реально сприяють гармонізації суспільного життя.

У форматі наукової дискусії під час семінару було обговорено стратегії управління дослідницькими даними в сучасних академічних закладах, новітні методологічні орієнтири світових інформаційно-сервісних практик, феномен бренд-

менеджменту в аерокосмічній галузі, презентабельність ЗВО України в сучасному медіапросторі тощо.

Залучення широкого кола учасників із різних університетів, різних регіонів України стало можливим завдяки своєрідному синтезу комунікаційних традицій та новацій. У кризових умовах (ковід, війна) саме змішаний формат конференцій, нарад, семінарів, форумів, професійних івентів став дуже поширеною та популярною формою професійного спілкування в різних сферах.

Для наукової комунікації він характеризується такими перевагами:

- забезпечення узгодженої та ефективної комунікації між організаторами та учасниками;
- ефективна модерація обговорення;
- підвищення доступності інформації (візуалізація, ергономічність презентацій результатів досліджень);
- підвищення швидкості обміну інформацією через використання новітніх технологій;
- стимулювання наукової творчості та співпраці шляхом об'єднання традиційних та сучасних форм спілкування;
- формування більш глибокого взаєморозуміння та емпатії серед різних учасників зустрічі за допомогою інтеграції різноманітних комунікаційних засобів.

Отже, організація та проведення наукових форумів у соціогуманітарному секторі в сучасних умовах інформаційного суспільства потребує чіткої організації та координації зусиль щодо виявлення актуальних проблем-трендів цього суспільства, розробки тематичної архітектури зустрічі, вибору її оптимального формату, визначення алгоритму підготовки, з'ясування необхідного та достатнього техніко-технологічного забезпечення сучасних форматів наукової комунікації.